

Epoch Times Kommentarer om Kommunistpartiet – 8 Om Hvordan det Kinesiske Kommunistiske Parti er en Ond Sekt

Epoch Times

26. december 2004

*Dette er den ottende af Ni Kommentarer om
det Kommunistiske Parti*

Forord

Sammenbruddet af den socialistiske blok som indledtes med Sovjetunionens fald i de tidlige 1990'ere markerede kommunismens fallit efter næsten et århundrede. Men det Kinesiske kommunistparti (KKP) overlevede uventet og kontrollerer stadig Kina, en nation med en femtedel af jordens befolkning. Et uundgåeligt spørgsmål melder sig: Er KKP i dag stadigvæk kommunistisk?

Kulturrevolutionen var en tidsperiode hvor "Solen er det rødeste" mens "verden er det mørkeste." Alle skal studere Mao's værker. (Getty Images)

Ingen i Kina i dag, inklusive partimedlemmer, tror på kommunismen. Efter 50 års socialisme har KKP nu indført privat ejendomsret og har endog en aktiebørs. De søger udenlandske investeringer for nye satsninger. Samtidig udnyttes arbejdere og bønder maksimalt. Dette er fuldstændigt modsat kommunismens idealer. Til trods for at gå på kompromis med kapitalismen bevarer KKP enevældig kontrol over Kinas folk. Forfatningen, som blev revideret i 2004, fastslår stadigt strengt "Kinesiske folk af forskellige etniciteter vil forsat stå fast på folkets demokratiske diktatur og socialistiske vej under ledelse af Kinas Kommunistiske Parti og under vejledning af Marxismen-Leninismen, Mao Zedong's ideologi, Deng Xiaoping's teori og de vigtige tanker om de "Tre Repræsentationer..."

"Leoparden er død, men den har efterladt sit skind" [1]. I dag har KKP kun "dens skind," KKP arvede dette skind og bruger det til at opretholde sit styre over Kina

Hvad er dette skinds natur som KKP har arvet, det vil sige selve KKP's organisation?

*****

I. KKP's sekteriske træk

Kommunistpartiet er af natur en ond sekt som skader menneskeheden.

Skønt kommunistpartiet aldrig har kaldt sig selv en religion, passer det til hvert enkelt træk i en religion (Tabel 1). Ved begyndelsen af sin oprettelse anså det Marxismen som den absolutte sandhed i verden. Det tilbad fromt Marx som dets spirituelle gud og manede folk til at forpligte sig til en livslang kamp med det formål at bygge en "kommunistisk himmel på jorden."

Tabel 1. Religiøse Træk ved KKP.

	Grundlæggende former ved en religion	De tilsvarende former hos KKP
1	Kirke eller platform (podium)	Alle niveauer af Partikomitéeer; platformen rækker fra partimøder til alle medier der er kontrolleret af KKP
2	Doktriner	Marxismen-Leninismen, Mao Zedong's ideologi, Deng Xiaoping's teori, Jiang Zemin's "Tre Repræsentationer" og partivedtægterne
3	Optagelsesritualer	Ceremoni hvorunder medlemmer aflægger ed om evig loyalitet overfor KKP
4	Forpligtelse til kun at dyrke én religion	Et medlem må kun tro på det kommunistiske parti
5	Præster	Partisekretærer og partifunktionærer med ansvar for partiets sager på alle niveauer
6	Tilbede Gud	Bagtale alle Guder og derpå etablere sig selv som en navnløs "Gud"
7	Døden kaldes at "stige op til himlen eller kastes ned i helvede"	Døden kaldes "at møde Marx"
8	Skrifter	De kommunistiske lederes teorier og skrifter
9	Forkyndelser	Alle slags møder; lederes taler
10	Højtlesning af skrifter; studie eller overhøring af skrifter	Politiske studier; regelmæssige gruppemøder eller aktiviteter for partimedlemmerne
11	Salmer/hymner (religiøse sange)	Sange til lovprisning af partiet
12	Donationer	Pligtige medlemskontingenter; foreskrevne overførsler af midler fra offentlige budgetter, hvilket medfører at folkets surt tjente penge tilfalder partiet
13	Disciplinære straffebestemmelser	Partidisciplinen strækker sig fra "hus arrest og inkquisition" og "eksklusion af partiet" til dødelig tortur og tilmed afstraffelse af familie og venner

Kommunistpartiet adskiller sig klart fra alle ortodokse religioner. Alle ortodokse religioner tror på gud og godhjertethed og har som deres formål at undervise menneskeheden om moral og om at frelse sjæle. Kommunistpartiet tror ikke på gud og er i modsætning til traditionel moral.

Alt hvad kommunistpartiet har gjort beviser at det er en ond sekt. Kommunistpartiets doktriner er baseret på klassekamp, voldelig revolution og proletariats diktatur og har resulteret i den såkaldte "kommunistiske Revolution" fyldt med blod og vold. Den røde terror under kommunismen har varet i omkring et århundrede og bragt katastrofer til dusinvis af lande i verden og kostet ti millioner af mennesker livet. Den kommunistiske overbevisning, som har skabt helvede på jorden, er intet andet end verdens mest ondskabsfulde sekt.

Kommunistpartiets sekteriske træk kan sammenfattes i seks overskrifter:

1. Sammenkog af doktriner og eliminering af dissidenter

Kommunistpartiet fremhæver Marxismen som dets religiøse doktrin og opreklamerer den som "den ubrydelige sandhed." Kommunistpartiets doktriner mangler godhjertethed og tolerance. I stedet er de fulde af arrogance. Marxismen var et produkt af kapitalismens begyndelsesperiode, da produktiviteten var lav og videnskaben var underudviklet. Den havde slet ikke en korrekt forståelse af forholdene mellem menneskeheden og samfundet eller mellem menneskeheden og naturen. Uheldigvis udviklede denne hæretiske ideologi sig til den internationale kommunistiske bevægelse og tilføjede den menneskelige verden skader i over et århundrede før menneskene forkastede den, fordi den slet ikke fungerede i praksis.

Partiledere siden Lenin har altid gjort tilføjelser til sektens doktriner. Fra Lenins teori om voldelig revolution til Mao Zedong's teori om vedvarende revolution under proletariatets diktatur, til Jiang Zemin's "Tre Repræsentationer," er Kommunistpartiets historie fuld af sådan hæretisk teori og vildfarelser. Selvom disse teorier konstant har forårsaget katastrofer i praksis og er selvmodsigende, erklærer kommunistpartiet stadig at det altid har ret og tvinger folk til at studere dets doktriner.

At eliminere dissidenter er den mest effektive metode for kommunismens onde sekt til at sprede dets doktrin. Fordi doktrinen og denne onde sekts opførsel er for latterlige, er kommunistpartiet nødt til at tvinge folk til at acceptere og støtter sig på vold til at eliminere dissidenter. Efter at Kinas kommunistiske parti tog regeringsmagten i Kina, indledte det "jordreform" for at eliminere godsejerklassen, den "socialistiske reform" i industri og handel for at eliminere kapitalister, "bevægelsen for at udrense reaktionære" for at eliminere folkereligioner og embedsmænd som var i embedet før kommunisterne tog magten, "anti-højre-bevægelsen" for at bringe intellektuelle til tavshed og den "Store Kulturrevolution" for at udslette traditionel kinesisk kultur. KKP var i stand til at ensrette Kina under den onde kommunistiske sekt og opnå en situation hvor alle læste den *Røde Bog*, udførte "loyalitetsskansen" og "bad om partiets instruktioner om morgenen og aflagde beretning til partiet om aftenen." I perioden efter Mao's og Deng's regeringstid hævdede KKP at Falun Gong, en traditionel kultiveringspraksis som tror på Sandhed, Godhjertethed og Tolerance, ville konkurrere med det om masserne og derfor havde det til hensigt at udslette Falun Gong. Det indledte derfor en folkekrævsforfølgelse af Falun Gong, som fortsætter i dag.

2. Fremme af lederdyrkelse og synspunkter om overhøjhed

Kommunistledernes portrætter stilles på fremtrædende måde til skue for dyrkelse, fra Marx til Jiang Zemin. Kommunistledernes absolutte autoritet forbyder enhver udfordring. Mao Zedong fremstilledes som den "røde sol" og "store befrier." Partiet talte fuldstændigt overdrevent om hans tekster og sagde at "en sætning [af Mao] svarer til 10.000 almindelige sætninger." Som et "almindeligt partimedlem" dominerede Deng Xiaoping engang kinesisk politik som en overherre. Jiang Zemin's "Tre Repræsentationer" teorien er kun lidt over 40 tegn lang inklusive kommentering, men KKP's fjerde plenum blæste det op til noget der "gav kreative svar på hvad socialisme er, hvordan socialisme opbygges, hvilken type parti vi bygger, og hvordan partiet bygges." Partiet talte også fuldstændigt overdrevet om tanken bag de "Tre Repræsentationer," skønt det i dette tilfælde gjorde nar af dem når det påstod at de var en fortsættelse og videreudvikling af Marxismen-Leninismen, Mao Zedong tanken og Deng Xiaoping teorien.

Stalin's hensynsløse slagting af uskyldige mennesker, den katastrofale "Store Kulturrevolution" lanceret af Mao Zedong, Deng Xiaoping's ordre til Tiananmen plads massakren og Jiang Zemin's igangværende forfølgelse af Falun Gong er de frygtelige resultater af kommunistpartiets hæretiske diktatur.

På den ene side fastsætter KKP i dets forfatning, "Al magt i Folkerepublikken Kina tilhører folket. De organer hvorigennem folket udøver stats magten er den Nationale Folkekongres og lokale folkekongresser på forskellige niveauer." "Ingen organisation eller individ kan nyde det privilegium at være over forfatningen og loven." [2] På den anden side fastsætter KKP's vedtægter at KKP er lederskabets kerne for socialismen med et kinesisk ansigt med forrang over både landet og folket. Formanden for den stående komité i den Nationale Folkekongres holdt "vigtige taler" over hele landet og hævdede at den Nationale Folkekongres, statsmagtens højeste organ, måtte følge KKP's lederskab. Ifølge KKP's principper om "demokratisk centralisme," må hele partiet adlyde partiets centralkomité. Kernen i sagen er at hvad den Nationale Folkekongres reelt insisterer på er generalsekretærens diktatur, hvilket igen er beskyttet af lovgivningen.

3. Voldsom hjernevask, sindelagskontrol, stram organisation og én gang optaget, ingen vej ud.

KKP's organisation er ekstremt stram: man behøver anbefaling fra to partimedlemmer for at blive optaget; et nyt medlem må sværge på at være loyal mod partiet for evigt når medlemmet én gang er blevet optaget; partimedlemmer må betale medlemskontingent, deltage i organisationsaktiviteter og deltage i politiske studiekredse. Partiorganisationer gennemtrænger alle niveauer i regeringen. Der er KKP grundorganisationer i hver eneste landsby, by og naboskab. KKP kontrollerer ikke kun dets partimedlemmer og partianliggender, men også de som ikke er medlemmer, fordi hele regimet må "holde sig til partiets lederskab." I de år hvor klassekampkampagnerne blev gennemført, vidste "præsterne" i KKP's religion, nemlig partisekretærer på alle niveauer, som oftest ikke nøjagtigt hvad de gjorde bortset fra at disciplinere mennesker.

"Kritik og selvkritik" på partimøderne tjener som en almindelig og uafbrudt måde til at kontrollere partimedlemmernes sindelag. Gennem dets eksistens har KKP lanceret en mængde politiske bevægelser for at "rense partimedlemmerne," rektificere partiatmosfæren," "fange forrædere," "udrense det Anti-Bolshevikiske Korps (AB Korps) [3]", med mellemrum afprøve "sansen for partinatur" – det vil sige, at bruge vold for at afprøve partimedlemmernes hengivenhed over for partiet og sikre at de holder sig på linie med det for evigt.

At slutte sig til partiet er som at underskrive en uigenkaldelig kontrakt om at sælge ens krop og sjæl. Med partiregler som altid står over landets love kan partiet ekskludere ethvert partimedlem efter behag, men det enkelte partimedlem ikke kan forlade KKP uden at pådrage sig alvorlig straf. At forlade partiet anses som illoyalt og vil medføre alvorlige følger. Under den Store Kulturrevolution da KKP sekten havde absolut magt, var det velkendt at hvis partiet ønskede dig død, kunne du ikke leve; hvis partiet ønskede du skulle leve, kunne du ikke dø. Hvis en person begik selvmord, ville han blive stemplet som én der "frygter folkets straf for sine forbrydelser," og hans familiemedlemmer ville også blive omfattet og straffet.

Beslutningsprocessen indenfor partiet fungerer som en "black box" for de indre magtkampe indenfor partiet må holdes absolut hemmelige. Alle partidokumenter er fortrolige. Da de frygter afsløring af deres kriminelle handlinger klarer KKP ofte dissidenter ved at anklage dem for at "røbe statshemmeligheder."

4. Yppe kiv og blodbad. Ofre sig for partiet

Mao Zedong sagde, "En revolution er ikke et middagselskab eller at skrive et essay eller at male et billede eller brodere; den kan ikke være så raffineret, så afslappet og blidt, så mådeholdent, venligt, høfligt, behersket og ædelmodigt. En revolution er en opstand, en voldshandling hvorved én klasse styrter en anden." [4]

Deng Xiaoping anbefalede at "Dræbe 200.000 mennesker til gengæld for 20 års stabilitet."

Jiang Zemin befalede, "Ødelæg dem [Falun Gong udøverne] fysisk, fratag dem deres anseelse og ruiner dem økonomisk."

KKP fremmer vold og har dræbt utallige mennesker under dets forudgående politiske bevægelser. Det uddanner folk til at behandle fjenden "så koldt som den strengeste vinter." Det røde flag siges at have fået sin røde farve fordi det er blevet farvet rødt af martyrs blod." Partiet tilbyder rødt på grund af dets hang til blod og blodbad.

KKP fremviser "heroiske" eksempler for at opmuntre folk til at ofre sig for partiet. Da Zhang Side døde under arbejdet i en tørreovn [kølle] med at producere opium, priste Mao Zedong hans død som værende "vægtig som Taishan [5]." I disse vanvittige år gav "tapre ord" såsom "Frygt hverken modgang eller død" og "Bitre ofre styrker tapper beslutsomhed; vi tør lade solen og månen skinne i nye himle" næring til ambitionerne i en tid med ekstrem mangel på materielle forsyninger.

Ved afslutningen af 1970'erne sendte Vietcong tropper som styrtede Khmer Rouge regimet som var opdraget af KKP og havde begået afskyelige forbrydelser. Selvom KKP var rasende, kunne det ikke sende tropper for at støtte Khmer Rouge, fordi Kina og Kambodia ikke havde fælles grænse. I stedet indledte

KKP en krig mod Vietnam langs den kinesisk-vietnamesiske grænse for at straffe Vietcong med undskyldningen "selvforsvar." Titusinder kinesiske soldater ofrede således blod og liv for denne kamp mellem kommunistiske partier. Deres død havde virkelig ikke noget at gøre med territorium eller overhøjhed. Alligevel holdt KKP nogle år senere skamløst mindehøjtidelighed over de vanvittige ofre af så mange naive og opvakte unge liv som den "revolutionære heroiske ånd," og lånte pietetsløst sangen "Den storartede holdning farvet med blod." 154 kinesiske martyrer døde i 1981 under generobringen af bjerget Faka i Guangxi provinsen, men KKP leverede det uden videre tilbage til Vietnam efter at Kina og Vietnam havde opmålt grænsen.

Da den uhæmmede spredning af SARS truede folks liv i begyndelsen af 2003, optog KKP hurtigt mange unge sygeplejersker. Disse kvinder blev derpå hurtigt lukket inde på hospitaler for at pleje SARS patienter. KKP støder unge kvinder frem til den farligste frontlinie for at pudse dets "ærefulde image" af at "Frygte hverken modgang eller død." Men KKP har ingen forklaring på hvor resten af partiets nuværende 65 millioner medlemmer blev af og hvad image de tilførte partiet.

5. Fornægte tro på gud og kvæle den menneskelige natur

KKP reklamerer for atheisme og påstår at religion er "spirituel opium" som kan forgifte folket. Det brugte dets magt til at kvæle alle religioner i Kina, og ophøjede derpå sig selv til gud og gav KKP sekten absolut magt over landet.

Samtidig med at KKP saboterede religion ødelagde det også traditionel kultur. Det påstod at tradition, moral og etik var feudalistiske, overtroiske og reaktionære og udslettede dem i revolutionens navn. Under den Store Kulturrevolution var der udbredte, modbydelige fænomener der krænkede kinesiske traditioner, såsom gifte par der anklagede hinanden, elever der slog deres lærere, fædre og sønner som vendte sig mod hinanden, rødgardister som hensynsløst dræbte uskyldige, og rebeller der slog, smadrede og plyndrede. Disse var de naturlige følger af KKP's kvælen af menneskelig natur.

Efter at have oprettet dets regime tvang KKP etniske mindretal til at sværge troskab til det kinesiske lederskab og kompromitterede den rige og farveprægtige etniske kultur de havde skabt.

Den 4. juni 1989 massakrerede den såkaldte "Folkets Befrielseshær" mange studenter i Beijing. Dette fik kineserne til fuldstændigt at miste forhåbningerne til Kina's politiske fremtid. Fra da af vendte hele folket deres opmærksomhed mod at tjene penge. Fra 1999 til i dag har KKP brutalt forfulgt Falun Gong og vendt sig i mod "Sandhed, Godhjertethed og Tolerance," hvorved det har forårsaget en accelererende moralsk deroute.

Siden begyndelsen af dette nye århundrede indledtes en ny runde af illegal beslaglæggelse af jord [6] og af finansielle og materielle ressourcer [af korrupte KKP embedsmænd i maskepi med profitjægere] som har frarøvet mange mennesker deres levestandard og deres hjem. Antallet af mennesker, som appellerer til regeringen i et forsøg på at få en uretfærdighed løst, er steget kraftigt, og sociale konflikter er blevet forstærket. Masseprotester er hyppige, og dem har politiet og det bevæbnede politi undertrykt med vold. "Republikkens" fascistiske natur er blevet fremtrædende og samfundet har mistet sin moralske samvittighed.

I fortiden gjorde en slyngel ikke fortræd mod sine nærmeste naboer, eller, som ordsproget siger, ræven jagede sit bytte langt fra boet. Nu om dage vil folk, når de ønsker at narre nogen, hellere vælg deres nærmeste og venner og kalder det at "dræbe bekendtskaber."

I fortiden værdsatte kineserne kyskhed over alt andet, mens folk i dag gør nar ad de fattige, men ikke de prostituerede. Historien om ødelæggelsen af den menneskelige natur og moral i Kina er levende anskueliggjort i nedenstående ballade:

"

I 50'erne hjalp folk hinanden,
I 60'erne stredes folk med hinanden,
I 70'erne bedrog folk hinanden,

I 80'erne tog folk kun hensyn til sig selv,
I 90'erne udnyttede folk alle de løb på."

6. Militær magtovertagelse, monopolisering af økonomien og vilde politiske og økonomiske ambitioner

Det eneste formål med at oprette KKP var at gribe magten med våben og derpå at frembringe et system af statsejendom hvor staten har monopol i planøkonomien. KKP's vilde ambitioner overgår langt almindelige onde sekter som kun samler penge.

I et land med socialistisk offentlig ejendom styret af kommunistpartiet er det partiorganisationerne, der har den store magt, det vil sige at partikomitéer og afdelinger på forskellige niveauer har mast sig ind på eller ejer den normale statslige infrastruktur. De besiddende partiorganisationer kontrollerer statsmaskineriet og trækker finansielle midler direkte fra regeringsbudgetter på forskellige niveauer. Som en vampyr har KKP suget en uhyre mængde rigdom ud af nationen.

*****

II. Den skade KKP sekten har forvoldt

Når hændelser som sekten Aum Shinri Kyo (Den Øverste Sandhed), der dræber folk med Sarin nervegas, sekten "Soltemples" opstigning til himlen ved selvmord, eller masseselvmord begået af 900 tilhængere af Jim Jones' "Folkets Tempel," nævnes, ryster alle af frygt og forargelse. Men KKP er en ond sekt som har begået forbrydelser tusinde gange værre og skadet utallige liv. Dette fordi KKP besidder følgende enestående egenskaber som almindelige sekter savner.

Den onde sekt blev statsreligion.

I de fleste lande kan man, selv om man ikke følger en religion, fortsat leve et lykkeligt liv uden at læse den religions litteratur eller lytte til dens principper. Men i Kina er det umuligt for nogen at leve der uden en konstant udsættelse for KKP sektens doktriner og propaganda, eftersom KKP har gjort denne onde sekt til statsreligion efter at det greb magten.

KKP begynder at indpode dets politiske forkyndelser så tidligt som i børnehaven og folkeskolen. Man kan ikke modtage højere undervisning eller blive forfremmet til højere embeder uden at bestå den politiske eksamen. Ingen af spørgsmålene i den politiske eksamen tillader uafhængig tænkning. De der tager eksamenerne skal lære de af KKP foreskrevne standardsvar udenad for at bestå. Det uheldige kinesiske folk er tvunget til at repetere KKP's forkyndelser selv når de er unge således at de hjernevasker sig selv igen og igen. Når en kadre forfremmes til et højere embede, skal han gå på partiskolen, ligegyldig om han er KKP medlem eller ej. Han bliver ikke forfremmet før han har opfyldt kravene til beståelse fra partiskolen.

I Kina hvor kommunistpartiet er statsreligion, kan grupper med forskellige meninger ikke tillades at eksistere. Selv de "demokratiske partier," som kun er oprettet af KKP som et politisk skærmbret, og den reformerede "Tre-Selv-Kirke" (det vil sige selv-administration, selv-forsyning og selv-udbredelse) skal formelt anerkende KKP's lederskab. Loyalitet mod KKP har første prioritet før de kan nære nogen anden overbevisning ifølge KKP's meget sekteriske logik.

Samfundskontrol går over gevind

Denne onde sekt var i stand til at blive statsreligion, fordi KKP havde fuldstændig samfundskontrol og berøvede individet dets frihed. Denne slags kontrol er uden fortilfælde, efter at KKP berøvede folk deres private ejendom, som er et grundlag for frihed. Før 1980'erne kunne folk i byområderne kun tjene til livet ophold ved at arbejde i partikontrollerede virksomheder. Landmændene i landområderne skulle bo på den jord som tilhørte partiets kommuner. Ingen kan smutte udenom KKP's kontrol. I et socialistisk land som Kina er kommunistpartiets organisationer allestedsnærværende – fra centralregeringen til græsrodsniveau i samfundet inklusive landsbyer og naboskaber. Gennem partikomitéer og partiafdelinger på alle niveauer kan KKP opretholde absolut kontrol over samfundet. En så stram kontrol kvæler fuldstændigt individuel frihed – bevægelsesfrihed (boligregistreringssystem), talefrihed (500.000

højreafvigere blev forfulgt af KKP fordi de udøvede talefrihed), tankefrihed (Lin Zhao og Zhang Zhixin [7] blev henrettet fordi de havde tvivl om KKP, og frihed til at opnå information (det er forbudt at læse visse bøger eller lytte til "fjendens" radiostationer;" surfing på Internettet overvåges også.)

Man kan sige at privatejendomsret nu er tilladt af KKP, men vi må ikke glemme at reform og åbenhedspolitik først kom til, da socialismen nåede et punkt, hvor folk ikke havde nok at spise, og nationaløkonomien var på sammenbruddets rand. KKP var nødt til at træde et skridt tilbage for at redde sig selv fra undergang. Alligevel har KKP, selv efter reform og åbning, aldrig slækket på dets kontrol over folket. Den igangværende brutale forfølgelse af Falun Gong udøvere kunne kun finde sted i et land kontrolleret af kommunistpartiet. Hvis KKP skulle blive en økonomisk gigant som det ønsker, er det sikkert at KKP vil forstærke dets kontrol over det kinesiske folk.

Fremme vold og foragte liv

Næsten alle onde sekter kontrollerer deres tilhængere eller reagerer på ydre pression med vold. Men kun få er gået så langt i skrupelløs voldsanvendelse som KKP. Ikke engang det totale antal dødsfald forårsaget af alle andre onde sekter i verden kan sammenlignes med det antal mennesker der dræbt af KKP. KKP sekten anser blot menneskeheden som et middel til at opnå dets mål; Drab er bare et andet middel. KKP har således ingen betænkeligheder eller skruper ved at forfølge mennesker. Alle, inklusive KKP's tilhængere, medlemmer og ledere, kan blive genstand for dets forfølgelse.

KKP opdrog Kambodia's Khmer Rouge, et typisk eksempel på kommunistpartiets brutalitet og foragt for liv. Det Pol Pot ledede kommunistparti i Kambodia slagtede, inspireret og vejledt af Mao Zedong's belæring, to millioner mennesker i løbet af dets tre år og otte måneders styre - cirka én fjerdedel af hele dette lille lands befolkning - for at "eliminere systemet med privatejendom." Ud af det samlede antal døde var mere end 200.000 etniske kinesere.

Som en påmindelse om forbrydelser begået af kommunistpartiet og for at ære mindet om ofrene oprettede Kambodia et museum til dokumentation og udstilling af Khmer Rouge's modbydeligheder. Museet er indrettet i et forhenværende Khmer Rouge fængsel. Oprindeligt en læreanstalt blev bygningen af Pol Pot omdannet til S-21 fængslet som specielt blev brugt til samvittighedsfanger. Mange intellektuelle blev indespærret der og tortureret ihjel. Udover fængselsbygningerne og forskellige torturretskaber var der også udstillet sort/hvide fotografier af ofrene før de blev sendt i døden. Der var dokumenteret mange forfærdelige torturmetoder: overskæring af struben, hjerner udboret, børn der blev kastet til jorden og dræbt o.s.v. Alle disse torturmetoder blev der ifølge rapporter undervist i af "eksperter og professionelle teknikere" som KKP udstationerede til støtte for Khmer Rouge. KKP oplærte endog fotografierne som specialiserede sig i at tage billeder af fangerne før henrettelsen, enten for dokumentation eller for underholdning.

Netop i dette S-21 fængsel blev der opfundet en kranieboremaskine til at udtrække den menneskelige hjerne for at lave næringsrige måltider for lederne af Kambodias kommunistparti. Samvittighedsfangerne blev tøjret til en stol foran kranieboremaskinen. Offeret blev yderst rædselsslagent, når det hurtigt roterende punkterede kraniet bagfra og hurtigt og effektivt udtrak hjernen før offeret døde.

*****

III. Kommunistpartiets sektnatur

Hvad får kommunistpartiet til at være så tyrannisk og så ondt? Da kommunistpartiets spøgelse kom til denne verden, kom det med en skræmmende mission. Det *Kommunistiske Manifest* har en meget berømt passus i slutningen,

Kommunisterne forsmår at skjule deres synspunkter og hensigter. De erklærer åbent at deres formål kun kan opnås ved den voldelige omstyrtelse af alle eksisterende samfundsordninger. Lad de herskende klasser skælve for en kommunistisk revolution. Proletarerne har kun deres lænker at tabe. De har en verden at vinde.

Dette spøgelses mission var at bruge vold til åbent at udfordre det menneskelige samfund, at smadre den gamle verden, "at eliminere privat ejendomsret," "at eliminere borgerskabets karakter, uafhængighed og frihed," at eliminere udbytning, at eliminere familier og at lade proletarerne styre verden.

Dette politiske parti som åbent bekendtgjorde ønsket om at "slå, smadre og røve," benægter ikke blot at dets synspunkter er onde, men erklærer også selvretfærdigt i det *Kommunistiske Manifest*. Den kommunistiske revolution er det mest radikale brud med traditionelle forhold; ikke noget under at dets udvikling omfattede det mest radikale brud med traditionelle idéer."

Hvor kommer traditionelle tanker fra? Ifølge atheisternes naturlove kommer traditionelle tanker naturligt af naturlovene og samfundslovene. De er resultatet af universets systematiske bevægelser. Men ifølge de som tror på gud er menneskelige traditioner og moralske værdier givet af gud. Uanset deres oprindelse er de mest grundlæggende menneskelige moralværdier, normer for opførsel og standarderne til at dømmes mellem godt og ondt forholdsvis stabile; de har været grundlaget for regulering af menneskelig opførsel og opretholde samfundsordenen i tusindvis af år. Hvis menneskeheden mistede de moralske normer og standarder til at dømmes mellem godt og ondt, ville menneskene så ikke degenerere til dyr? Når det *Kommunistiske Manifest* erklærer at det vil "grundlæggende bryde med traditionelle værdier," truer det grundlaget for det menneskelige samfunds normale eksistens. Kommunistpartiet var bestemt til at blive en ond sekt som bringer ødelæggelse til menneskeheden.

Hele det *Kommunistiske Manifest*, som opstiller de vejledende principperne for det kommunistiske parti, er mættet med yderliggående udtalelser, men ikke den mindste smule venlighed og tolerance. Marx og Engels troede de havde fundet lovene for social udvikling ved hjælp af dialektisk materialisme. Så med "sandheden" i hånden satte de spørgsmålstegn ved alt og fornægtede alt. De påtvang stædigt kommunismens illusion på folket og holdt sig ikke tilbage for at hævde brugen af vold til at ødelægge eksisterende samfundsstrukturer og kulturelle fundament. Det som det *Kommunistiske Manifest* bragte med til det nydannede kommunistiske parti var et uretfærdigt spøgelse som modsætter sig himlens love, udsletter den menneskelige natur og fremtræder arrogant, yderst selvisk og fuldstændigt uden hævninger.

*****

IV. Kommunistpartiets dommedagslære – frygten for partiets fald

Marx og Engels indgød en ond ånd i kommunistpartiet. Lenin oprettede kommunistpartiet i Rusland og styrtede ved vold fra slyngler den overgangsregering der var dannet efter februarrevolutionen, [8] afbrød den borgerlige revolution i Rusland, overtog regeringen og opnåede et fodfæste for den kommunistiske sekt. Men Lenin's succes fik ikke proletariatet til at vinde verden. Lige modsat, som det første afsnit i det *Kommunistiske Manifest* lyder, "Alle det gamle Europas magter har indgået en hellig alliance for at uddrive spøgelsen..." Efter at det kommunistiske parti var født, mødte det straks sin overlevelseskrise og frygtede til enhver tid udslettelse.

Efter at Oktoberrevolutionen [9] bragte de russiske kommunister, eller Bolshevikerne, ikke folket fred eller brød, men kun hensynsløse drab. Fronten var ved at tabe krigen og revolutionen forværrede økonomien i samfundet. Følgelig begyndte folket at gøre oprør. Borgerkrigen spredtes hurtigt til hele nationen og landmændene nægtede at forsyne byerne med fødevarer. Et fuldt udviklet oprør opstod blandt Don kosakkerne; dets kampe med den røde hær medførte brutal blodsudgydelse. Den barbariske og brutale natur af det slagteri som fandt i det slag kan ses i litteraturen, såsom Sholokhov's "Stille Flyder Don" og hans andre fortællinger om Don kosakkerne. Tropper anført af Admiral Aleksandr Vasilyevich Kolchak fra den tidligere hvide hær og General Anton Denikin styrtede næsten det russiske kommunistparti på et punkt. Selv som en nyfødt politisk magt var kommunistpartiet i opposition til næsten hele nationen, måske fordi den kommunistiske sekt var for ond til at vinde folkets hjerter.

Kina kommunistiske Partis erfaringer lignede Ruslands. Lige fra "Mari hændelsen" og "12. april massakren," [10] til at blive undertrykt fem gange i de områder der var kontrolleret af de kinesiske kommunister for til sidst at blive tvunget til foretage en 25.000 kilometer "Lang March" – KKP har altid stået overfor den krise at blive udslettet.

Kommunistpartiet blev født med den beslutning at ødelægge den gamle verden med alle midler. Så opdagede det at det havde et rigtigt problem: hvordan overleve uden at blive udslettet. Kommunistpartiet har levet i konstant frygt for dets egen undergang. At overleve er blevet den kommunistiske sekts hovedproblem, dets altfortærende brændpunkt. Med den internationale kommunistiske alliance i opløsning er KKP's krise forværret. Efter 1989 er frygten for dets egen dommedag blevet mere virkelig og dets undergang er kommet nærmere.

*****

V. Den kommunistiske sekts højt værdsatte overlevelsesvåben – brutal kamp

Kommunistpartiet har konstant lagt vægt på jerndisciplin, ubetinget loyalitet og organisationsprincipper. De som slutter sig til KKP må sværge,

"Jeg ønsker at slutte mig til det Kinesiske Kommunistiske Parti, støtte partiets forfatning, følge partiets bestemmelser, opfylde medlemsforpligtelserne, udføre partiets beslutninger, strengt overholde partidisciplinen, bevare partiets hemmeligheder, være loyal over for partiet, arbejde flittigt, vie hele mit liv til kommunismen, være rede til at ofre alt for partiet og folket og aldrig forråde partiet." (Se KKP's forfatning, kapitel ét, artikel seks).

KKP kalder denne ånd af sektlignende hengivelse til partiet for "sansen for partinatur." Det beder et KKP medlem om at være rede til altid at opgive alle personlige overbevisninger og principper og ubetinget at adlyde partiets og lederens vilje. Hvis partiet ønsker at du skal være venlig, så skal du være venlig; hvis partiet ønsker at du skal gøre ondt, så skal du gøre ondt. Ellers ville du ikke overholde standarden som partimedlem og har ikke udvist en stærk "sans for partinatur."

Mao Zedong sagde, "Marxistisk filosofi er kampens filosofi." At opdrage til og opretholde "sansen for partinatur," støtter KKP sig til mekanismerne med periodiske kampe indenfor partiet. Ved løbende at mobilisere brutale kampe indenfor og udenfor partiet har KKP elimineret dissidenter og skabt den røde terror. Samtidig udrenser KKP løbende partimedlemmer, gør dets sekstype regler strengere og opdrager på medlemmernes holdning overfor "partinatur" for at forøge partiets kampkraft. Dette er et værdsat våben som KKP bruger til at forlænge dets overlevelse.

Blandt KKP lederne var Mao Zedong den dygtigste til at håndtere det værdsatte våben brutal kamp indenfor partiet. Brutaliteten i sådan en kamp og ondskabsfuldheden ved dens metoder begyndte så tidligt som i 1930'erne i det område der var kontrolleret af de kinesiske kommunister, det såkaldte "sovjetområde."

I 1930 indledte Mao Zedong en total revolutionær terror i sovjetområderne i Jiangxi provinsen, kendt som udrensningen af Anti-Bolshevik korpset, eller AB korpset. Tusindvis af rødmister, parti og liga medlemmer og civile i de kommunistiske baser blev brutalt myrdet. Hændelsen var forårsaget af Mao's despotiske kontrol. Efter at Mao oprettede sovjetområdet i Jiangxi, blev han hurtigt udfordret af den lokale røde hær og partiorganisationer i det sydvestlige Jiangxi ledet af Li Wenlin. Mao tolererede ingen organiseret opposition lige for næsen af ham og han brugte de mest ekstreme midler til at undertrykke partimedlemmer han mistænkte for at være dissidenter. For at skabe en barsk atmosfære for udrensningen tøvede Mao ikke med at begynde med de tropper der var under hans direkte kontrol. Fra sidst i november til midt i december gennemgik den røde hærs første regiment en "hurtig militær rektificering." Organisationer for udrensning af kontrarevolutionære dannedes på hvert niveau i hæren, inklusive divisions, regiments, bataljons, kompagni og delingsniveau, som arresterede og dræbte partimedlemmer fra familier med godsejere eller rige bønder og de som klagede. På mindre end én måned blev, ud af 40.000 rødmister, 4400 udnævnt til AB korps elementer, inklusive mere end 10 kaptajner (AB korps kaptajnerne). De blev alle henrettet.

I den følgende periode begyndte Mao at straffe dissidenterne i sovjetområdet. December 1930 sendte han Li Shaojiu, generalsekretær i den centralpolitiske enhed indenfor den røde hærs første regiment og formand for udrensningskomitéen, til Futian by i Jiangxi provinsen hvor kommunistregeringen havde sit sæde. Li Shaojiu arresterede medlemmer af provinsaktionskomitéen og otte højtstående chefer indenfor den 20. røde hær, inklusive Duan Liangbi og Li Baifang. Han brugte mange grusomme torturmetoder såsom at slå og brænde kroppen – Folk som blev tortureret på denne måde havde skader overalt på

kroppen, brækkede fingre, brandsår over det hele, de kunne ikke bevæge sig. Ifølge dokumentation fra den tid skreg ofrene så højt at det skar gennem luften; de grusomme torturmetoder var ekstremt umenneskelige.

Den 8. december tog hustruerne til Li Baifang, Ma Ming og Zhou Mian af sted for at besøge deres ægtemænd i fængslet, men de blev også arresteret som medlemmer af AB korpset og blev grusomt tortureret. De mishandlede slemt, deres kroppe og kønsdele blev brændt og brysterne skåret med knive. Under grusom tortur tilstod Duan Liangbi, at Li Wenlin, Jin Wanbang, Liu Di, Zhou Mian, Ma Ming og andre var ledere af AB korpset og at der var mange medlemmer af AB korpset i den røde hærs skoler.

Fra den 7. december til om aftenen den 12. december, på kun fem dage, arresterede Li Shaojiu og andre mere end 120 påståede AB korps medlemmer og dusinvis af vigtige kontrarevolutionære under den alvorlige AB korps udrensning i Futian; mere end 40 mennesker henrettedes. Li Shaojiu's grusomme handlinger udløste til sidst "Futian hændelsen" [11] den 12. december 1930 hvilket meget forbavsede sovjetområdet. (Fra *Historisk Undersøgelse af Mao Zedong's Udrensning af AB Korpset i Sovjetområdet, Jiangxi Provinsen* af Gao Hua)

Fra Sovjetområdet til Yan'an støttede Mao sig til sin teori og praksis om kamp og søgte og opbyggede gradvist sin absolutte ledelse af partiet. Efter at KKP kom til magten i 1949 fortsatte Mao at støtte sig til denne slags partikampe. For eksempel rettede Mao i 1959 et pludseligt angreb på Peng Dehuai og fjernede ham fra hans post [12]. Alle de centrale ledere som deltog i konferencen blev bedt om at tage stilling; de få som turde udtrykke andre meninger blev alle stemplet Peng Dehuai antipartiblokken. Under Kulturrevolutionen blev de gamle kadrer indenfor KKP's centralkomité straffet, én efter én, men de gav alle efter uden modstand. Hvem vovede at sige et ord imod Mao Zedong? KKP har altid lagt vægt på jerndisciplin, partitroskab og organisationsprincipper og krævede ubetinget lydighed overfor hierarkiets leder. Denne slags partinatur er indgroet under fortsatte politiske kampe.

Under Kulturrevolutionen blev Li Lisan, en forhenværende KKP leder, drevet til sin udholdenheds grænse. 68 år gammel blev han i gennemsnit forhørt syv gange om måneden. Hans hustru Li Sha blev behandlet som en "Sovjetrevisionistisk" spion og var allerede blevet sendt i fængsel; hendes videre skæbne er ukendt. Uden noget andet valg og i den yderste fortvivlelse begik Li selvmord ved at sluge en stor mængde sovepiller: Før sin død skrev Li Lisan et brev til Mao Zedong som tydeligt afspejlede "partinaturen" hvorefter et KKP medlem ikke tør give op, selv ikke på dødens tærskel:

Formand,

Jeg er nu slået ind på partiforræderiets vej ved at begå selvmord og har ingen muligheder for at forsvare min forbrydelse. Blot det ene, at hele min familie og jeg aldrig har samarbejdet med fjendestater. Blot på det punkt anmoder jeg centralregeringen om at undersøge og gennemgå fakta og drage konklusioner baseret på sandheden...

Li Lisan

Den 22. juni 1967 [13]

Mens Mao Zedong's filosofi om kamp til sidst drog Kina ind i en aldrig før set katastrofe, har denne form for politisk kampagne og partikampe, som kommer til udbrud "hvert syvende eller ottende år," sikret KKP's overlevelse. Hver gang der var en kampagne, ville et mindretal på fem procent blive forfulgt, og de resterende 95 procent ville blive bragt til lydlig tilslutning til partilinen, hvorved partiorganisationens sammenhængskraft og evne til at ødelægge forøgedes. Disse kampe eliminerede også disse "vaklende" medlemmer som ikke var villige til at opgive deres samvittighed og angreb alle kræfter som vovede at gøre modstand. Ved denne kampmekanisme har de KKP medlemmer, som har higen efter kamp og er de bedste til at bruge bøllemetoder, vundet kontrol. KKP sektens ledere er alle frygtløse folk, rige på kamperfaring og fuld af partiånd. Sådant brutale kamp giver også de, der har været udsat for den, en "blodig lektie" og voldsom hjernevask. Samtidig tilfører den KKP energi, styrker yderligere det higen efter kamp, sikrer dets overlevelse og forhindrer det i at blive en mådeholden gruppe som holder op med at kæmpe.

Den type partinatur, KKP kræver, kommer netop af KKP's sektnatur. For at nå sit mål er KKP besluttet på at bryde med alle traditionelle principper og bruge alle midler for ufortøvet at kæmpe mod enhver magt

der hindrer det. Derfor er det nødt til at træne og trælbinde alle sine medlemmer til at blive partiets hjerteløse, uretfærdige og ikke troende redskaber. Denne KKP natur har sin oprindelse i det had mod det menneskelige samfund og traditioner, dets bedrageriske selvopfattelse, dets ekstreme selviskhed og foragt for andre menneskers liv. For at opnå dets såkaldte ideal har KKP brugt vold for enhver pris til at smadre den gamle verden og eliminere alle dissidenter. Sådan en ond sekt vil møde modstand fra folk af samvittighed, så det må eliminere folks samvittighed og godhjertede tanker for at få folk til at tro på dets onde doktrin. Derfor, for at sikre sin overlevelse, må KKP først og fremmest ødelægge folks samvittighed, godhjertede tanker og moralske standarder og gøre folk til tamme slaver og redskaber. Ifølge KKP's logik går partiets liv og interesser forud for alt andet; De går endog forud for partimedlemmernes kollektive interesser. Derfor må hvert enkelt partimedlem være forberedt på at ofre sig for partiet.

Et kig på KKP's historie viser at individer, som har beholdt traditionelle intellektuelles måde at tænke på, som Chen Duxiu og Qu Qiubai, eller som altid drog omsorg for folkets interesser som Hu Yaobang og Zhao Ziyang, eller som har besluttet sig for at være ærlige embedsmænd og yde folket reel service som Zhu Rongji – Ligegyldigt hvor meget de har bidraget til partiet og ligegyldigt hvor fri de var fra personlige ambitioner, blev de uundgåeligt udrenset, bortkastet eller begrænset af partiets interesser og disciplin.

Sansen for partinatur eller fornemmelsen for partiet, som har sat sig i rygmarven i løbet af mange års kampe, har ofte fået dem til at gå på kompromis eller give sig i kritiske øjeblikke, fordi partiets overlevelse i deres underbevidsthed havde den højeste prioritet. De ville hellere ofre sig og se til, mens den onde magt indenfor partiet begik mord, end at sætte partiets overlevelse på spil med deres samvittighedsfulde og godhjertede tanker. Dette er nøjagtigt resultatet af KKP's kampmekanisme: Det forvandler gode mennesker til redskaber, som det bruger, og bruger partinaturen til at begrænse eller endog eliminere menneskelig samvittighed i størst mulig udstrækning. De dusinvis af "liniekampe" som nedlagde mere end 10 højtstående partiledere eller udnævnte efterfølgere; ingen af de øverste partiledere fik en god skæbne. Mao Zedong havde været konge i 43 år. Men kort efter hans død, blev hans hustru og nevø sat i fængsel, hvilket af hele partiet blev fejret som en stor sejr for Maoismen. Er dette en komedie eller en farce.

Efter at KKP greb den politiske magt, var der uophørlige politiske kampagner, fra partikampe til kampe udenfor partiet. Dette var tilfældet under Mao Zedong æra'en og er stadig tilfældet under post-Mao æra'en med "reform og åbenhed." I 1980'erne, da folk netop begyndte at få en smule frihed i tanken, lancerede KKP kampagnen med "Opposition mod den Borgerlige Liberalisering," og foreslog "de Fire Grundlæggende Principper" [14] for at opretholde dets absolutte lederskab. I 1989 blev de studenter, som på fredelig måde bad om demokrati, blodigt undertrykt fordi KKP ikke tillader stræben efter demokrati. 1990'erne var vidne til en hurtig forøgelse i antallet af Falun Gong udøvere som tror på Sandhed, Godhjertethed og Tolerance, men de blev mødt med en folkedrabsforfølgelse fra 1999, fordi KKP ikke kan tolerere menneskelig natur og godhjertede tanker. Det må bruge vold for at ødelægge folks samvittighed og sikre sin egen magt. Siden begyndelsen af det 21. århundrede har internettet bundet verden sammen, men KKP har brugt en stor sum penge til at opsætte netværksblokader for at fange informationsaktivister, fordi KKP er meget bange for at folk frit skal få adgang til information.

*****

VI. Den onde sekt KKP degenererer

KKP's onde sekt regerer i hovedsagen i opposition til den menneskelige natur og himlens principper. KKP er kendt for sin arrogance, indbildskhed, selviskhed og brutale, uhæmmede handlinger. Det bringer konstant katastrofer over landet og folket, men indrømmer alligevel aldrig sine fejltagelser og vil aldrig afsløre sin sande natur for folket. KKP har aldrig tøvet med at ændre dets slagord og skilte, hvilket det ser som måden til at opretholde dets kontrol. Det vil gøre alt for at beholde magten med total mangel på respekt for moral, retfærdighed og menneskeligt liv.

Institutionaliseringen og socialiseringen af denne onde sekt fører uundgåeligt til dets fald. Som følge af centralisering af magten, er den offentlige mening gjort tavs og alle mulige kontrolmekanismer er blevet ødelagt, således at der ikke er nogen magt til at stoppe KKP fra at glide ned ad bakke mod korrupsion og opløsning.

I dag er KKP blevet det største regerende "parti for underslæb og korrupsion" i verden. Ifølge officiel statistik i Kina er otte millioner ud af 20 millioner embedsmænd, officerer eller kadrer i partiet eller regeringen blevet fundet skyldige i korrupsion og irettesat eller straffet baseret på parti eller regeringsforordninger. Hvis man også medregner de uidentificerede korrupte embedsmænd, kan de korrupte parti og regeringsembudsmand anslås til at være mere end to tredjedele, hvoraf kun en lille del er blevet undersøgt og afsløret.

At sikre sig materielle goder ved hjælp af korrupsion og afpresning er blevet den største kraft der får KKP til at hænge sammen i dag. De korrupte embedsmænd ved, at uden KKP ville de ikke have nogen mulighed for at konspirere for personlig fordel, og hvis KKP falder, ville de ikke bare miste deres magt og deres poster, men ville også imødesee undersøgelse. I *Himlens Vrede*, en roman som afslører hvordan KKP embedsmænd agerer bag kulisserne, har forfatteren Chen Fang udtrykt KKP's tophemmelighed ved at citere Hao Xiangshou, en vicechef for et af KKP's kommunekontorer, "korrupsion har stabiliseret vor politiske magt."

Det kinesiske folk ser det klart, "hvis vi bekæmpe korrupsion, vil partiet falde; hvis vi ikke bekæmper korrupsion, vil nationen gå under." Men KKP vil ikke risikere sin egen dødsdom for at bekæmpe korrupsion. Hvad det vil gøre er at dræbe nogle få korrupte individer som et symbolsk offer for at bevare ansigt. Dette forlænger dets liv med endnu nogle få år på bekostning af et lille antal korrupte elementer. I dag er KKP sektens eneste mål at beholde magten og styre udenom dets undergang.

I Kina i dag er etik og moral degenereret til ukendelighed. Dårlige produkter, prostituerede, stoffer, konspiration mellem embedsmænd og bander, organiserede forbrydersyndikater, hasardspil, bestikkelse – korrupsion af enhver art vinder frem. KKP har i det store og hele ignoreret sådan moralsk forfald, samtidig med at topembedsmænd styrer bag kulisserne og afpresser beskyttelsespenge fra folk som er bange. Cai Shaoqing, en ekspert som studerer mafia og forbryderorganisationer ved Nanjing Universitetet, vurderer at antallet af organiserede forbrydere i Kina i alt kommer op på mindst én million. Hvert syndikatmedlem, som tages til fange, afslører altid et antal korrupte kommunistiske bagmand, som er embedsmænd, dommere eller politifolk.

KKP er bange for at det kinesiske folk skal udvikle en sans for samvittighed og moral, så det tør ikke tillade folk at tro på en religion eller på frihed til at tænke. Det bruger alle dets ressourcer til at forfølge gode folk som har tro, såsom de undergrundskristne som tror på Jesus og Gud og Falun Gong udøvere som søger Sandhed, Godhjertethed og Tolerance. KKP er bange for at demokrati vil afslutte dets étpartistyre, så det tør ikke give folk politisk frihed. Det er hurtigt til at fængsle uafhængige liberale og borgerretsaktivister. Men det giver folk en forvrænget form for frihed. Så længe du ikke bekymrer dig om politik og ikke er imod KKP's lederskab, kan du lade dine begær gå i hvad retning du ønsker, selv om det betyder at du gør onde, uetiske ting. Som følge heraf forfalder KKP dramatisk og samfundsmoralen i Kina er stærkt på vej ned ad bakke.

"At blokere vejen til himlen og åbne helvedes port" kan bedst beskrive hvordan den onde KKP sekt har hærget det kinesiske samfund i dag.

*****

VII. Tanker om KKP's onde styre

Hvad er kommunistpartiet?

Dette tilsyneladende simple spørgsmål har ikke noget simpelt svar. Under foregivelse af at være "for folket" og iklædt et politisk partis klædedragt har kommunistpartiet sandelig bedraget millioner af mennesker. Og dog er det ikke et politisk parti i den almindelige betydning, men en skadelig og ond sekt besat af et ondt spøgelse. Kommunistpartiet er et levende væsen som fremtræder i denne verden ved

dets partiorganisationer. Hvad der virkelig kontrollerer det kommunistiske parti er det onde spøgelse som først besatte det, og det er det onde spøgelse som bestemmer kommunistpartiets onde natur.

Kommunistpartiets ledere fungerer, mens de agerer som sektens guruer, kun som talerør for det onde spøgelse og partiet. Men når de ikke længere kan opfylde partiets behov, vil de blive styret hensynsløst. Partiets kampmekanisme vil sikre at kun de mest drevne, de ondeste og sejeste stadig kan beholde deres poster som kommunistpartiets guruer. Omkring et dusin høje partiledere er faldet i unåde, hvilket beviser sandheden i dette argument. Faktisk går partiets topledere på en meget tynd line. De kan enten bryde med partiet og efterlade sig et godt navn i historien, som Gorbachev gjorde, eller blive partiets offer som mange af partiets generalsekretærer.

Folket er genstand for partiets trælbinding og undertrykkelse. Under partiets styre har folket ingen ret til at afvise partiet. I stedet er de tvunget til at acceptere partiets lederskab og opfylde forpligtelsen til at støtte partiet. De er også genstand for en regulær sektlignende hjernevask under truslen af påtryk fra partiet. KKP tvinger hele nationen til at tro på og støtte denne onde sekt. Dette er noget højst usædvanligt i verden i dag, og vi må beundre KKP's uforlignelige evne til sådan undertrykkelse.

Partimedlemmerne er en fysisk masse som er blevet brugt til at udfylde partiets legeme. Mange af dem er hæderlige og venlige og kan endda være ret dygtige i deres offentlige liv. Det er de folk partiet ønsker at rekruttere fordi deres omdømme og kompetence kan udnyttes i partiets tjeneste. Mange andre vil, ud fra et ønske om at blive embedsmænd og nyde høj social status, arbejde hårdt for at gå ind i partiet og hjælpe det onde væsen. Der er også dem som valgte at gå ind i partiet for at udrette noget i deres liv og indså at de ikke kan gøre noget under det kommunistiske styre medmindre de gik ind i partiet. Nogle gik ind i partiet fordi de ønskede at få tildelt en lejlighed eller simpelthen ønskede et bedre omdømme. Således er der mellem de mange ti millioner partimedlemmer både gode og dårlige mennesker. Uanset motiverne betyder det at du frivilligt har hengivet dig til partiet, når du én gang har svoret troskab foran partiets fane, hvad enten det er godvilligt eller ej. Du vil da gennemgå hjernevask ved at deltage i ugentlige politiske studiekredse. Et betydeligt antal partimedlemmer vil have få eller ingen af deres egne tanker tilbage og vil let kunne kontrolleres af det onde spøgelse i KKP's værtslegeme som følge af partiets indoktrinering. Disse mennesker vil indenfor partiet fungere ligesom cellerne i et menneskeligt legeme og arbejde uafbrudt for partiets eksistens, selvom de selv også er en del af den befolkning der er trælbundet af partiet. Endnu sørgeligere, efter at "partinaturens" trældom er lagt på dig, bliver det meget svært at tage den af. Så snart du viser sin menneskelige side, vil du blive udrenset eller forfulgt. Du kan ikke trække dig ud af partiet på egen hånd hvis du ønsker det, for partiet vil med dets ind-ja, ud-nej politik betragte dig som forræder. Det er derfor folk ofte afslører en dobbeltnatur: I deres politiske liv, kommunistpartiets natur og i privatlivet, den menneskelige natur.

Partikadrene er en gruppe holder magten blandt partiets medlemmer. Selvom de kan vælge mellem godt og ondt og træffe deres egne afgørelser ved særlige lejligheder, til særlige tider og særlige begivenheder, må de som et hele følge partiets vilje. Mandatet dikterer "hele partiet adlyder centralkomiteén." Partikadrene er ledere på forskellige niveauer; de er partiets ryggrad. De er også bare redskaber for partiet. De er også blevet bedraget, brugt og gjort til ofre under de forløbne politiske bevægelser. KKP's underliggende kriterium er til for at afprøve om du følger den rigtige guru og er oprigtig i din hengivelse.

Hvorfor ved folk stadig ikke besked?

KKP har ageret ondsindet og onskabsfuldt under dets mere end 50 års hersken over Kina. Men hvorfor mangler det kinesiske folk en realistisk forståelse af KKP's onde natur? Er det fordi kineserne er dumme? Nej. Kineserne består af en af de klogeste nationer i verden og kan opvise en rig traditionel kultur og en 5000 års arv. Dog lever det kinesiske folk stadig under KKP's styre, fuldstændig bange for at udtrykke deres misfornøjelse. Nøglen ligger i den sindelagskontrol der udøves af KKP.

Hvis det kinesiske folk nød ytringsfrihed og åbent kunne debattere KKP's fortrin og mangler, ville vi tro at kineserne for længst have gennemskuet KKP's onde natur og befriet sig fra den onde sekts indflydelse. Uheldigvis har kineserne mistet deres ytringsfrihed og frihed til at tænke for et halvt århundrede siden med fremkomsten af KKP's styre. Formålet med forfølgelsen af højreafvigerne blandt de intellektuelle i 1957 var at lægge bånd på ytringsfriheden og at kontrollere folks tanker. I et samfund der i den grad mangler grundlæggende frihedsrettigheder, er det meste af den ungdom som helhjertet studerede Marx

og Engels værker under Kulturrevolutionen ironisk nok blevet stemplet som en "anti-parti-klike" og derpå forfulgt. At diskutere KKP's rigtige eller forkerte ting kom simpelthen ikke på tale.

Ikke mange kinesere ville så meget som tænke på at kalde KKP en ond sekt. Men hvis den påstand blev fremsat, ville de som har levet i Kina ikke finde det vanskeligt at finde stærke bevismaterialer der støtter argumentet, både fra deres egen erfaring og fra deres familie og venner.

Det kinesiske folk er ikke bare blevet berøvet friheden til at tænke, der er også blevet indoktrineret med partiets lære og kultur. Således er alt, hvad folk har kunnet høre, været lovprisninger af partiet, og deres sind er blevet gjort fattig på enhver tanke bortset fra de ideer som styrker KKP. Tag Tiananmen massakren for eksempel. Da skuddene blev affyret den 4. juni 1989 løb mange mennesker instinktivt for at skjule sig i buskene. Øjeblikke senere kom de til trods for risikoen tappert ud af skjul og sang "Internationale" sammen. Disse kinesere var virkelig modige, uskyldige og værdige til respekt, hvorfor sang de dog "Internationale," den kommunistiske kampsang, da de blev mødt med de kommunistiske mord? Grunden er simpel. Opdraget i den kommunistiske kultur er alt det de beklagelige mennesker kender, det er kommunisme. De på Tiananmen pladsen kendte ikke andre sange end "Internationale" og nogle få andre som lovpriser kommunistpartiet.

Hvad er udvejen?

KKP har bevæget sig hen imod sin fuldstændige dom. Kedeligt nok prøver det at knytte sin skæbne sammen med den kinesiske nation før dets afgang.

Det døende KKP svækkes synligt og dets kontrol over folks sindelag løsnes. Med fremskridtene indenfor telekommunikation og internettet finder KKP det vanskeligt at kontrollere information og hindre folk i at udtrykke sig. Samtidig med at korrupte embedsmænd i stigende grad udsuger og undertrykker folk, er publikum begyndt at vågne op fra deres illusioner om KKP og mange af dem er begyndt at udøve civil ulydighed. KKP er ikke blot mislykkedes med at opnå dets mål med forøget ideologisk kontrol under dets forfølgelse af Falun Gong, men har yderligere svækket sig selv samtidig med at det afslører sin absolutte hensynsløshed. Dette belejlige øjeblik har fået folk til at genvurdere KKP og bane vejen til at den kinesiske nation kan befri sig selv fra den ideologiske trældom og fuldstændigt gøre sig fri af det onde kommunistiske spøgelse kontrol.

Efter at det kinesiske folk har levet under KKP's onde styre i over 50 år, behøver det ikke en voldelig revolution; snarere behøver de udfrielse af deres sjæle. Dette kan opnås ved selvhjælp, og de første skridt mod det mål er at komme til klarhed over KKP's onde natur.

Den dag vil komme da folk bortkaster partiets organisationer som har besat statsapparatet og lader de sociale systemer fungerer uafhængigt med støtte fra samfundets solide kræfter. Når den diktatoriske partiorganisation forsvinder, vil regeringens handlekraft blive forbedret og forøget. Og den dag er lige om hjørnet. Faktisk var der så tidligt som i 1980'erne reformfolk indenfor partiet der reklamerede for ideen om at "adskille partiet fra regeringen," i et forsøg på at udelukke partiet fra regeringen. Reformforsøgene inde fra KKP har vist sig utilstrækkelige og mislykkede, fordi ideologien om "partiets absolutte lederskab" ikke var blevet totalt forkastet.

Partikulturen er det miljø der er nødvendigt for at den onde kommunistiske sekts skal overleve. At befri folks sind for KKP's besættelse kan vise sig at være vanskeligere end at befri statsadministrationen for KKP's besættelse, men en sådan befrielse er den eneste måde til totalt at rykke kommunismens onde op med rode. Dette kan kun opnås ved det kinesiske folks egne anstrengelser. Når deres sind er rigtigt indstillet og den menneskelige natur er vendt tilbage til dets oprindelige tilstand, vil publikum genvinde deres moral og lykkes med en overgang til et anstændigt ikke-kommunistisk samfund. Kuren mod denne onde besættelse ligger i erkendelsen af det onde spøgelses natur og skadelighed, udslette det fra folks sind og fjerne det så at det ikke har noget sted det kan gemme sig. Kommunistpartiet lægger vægt på ideologisk kontrol, fordi det selv ikke er andet end en ideologi. Den ideologi vil opløses når alle kinesere afviser kommunismens falskhed i deres sind, aktivt udvisker partikulturen og befrier deres egen mentalitet og liv fra den onde kommunistiske sekts indflydelse. Når menneskene redder sig selv, vil KKP falde sammen.

Nationer der er styret af kommunister forbindes med fattigdom, totalitært styre og forfølgelse. Der er meget få sådanne nationer tilbage, inklusive Kina, Nordkorea, Vietnam og Kuba. Deres dage er talte.

Med det kinesiske folks visdom og inspireret af den kinesiske nations historiske glansperioder vil et Kina der er befriet fra kommunismens onde besættelse være en lovende nation.

*****

Slutning

KKP tror ikke længere på kommunismen. Det sjæl er død, men den har stadig sin skygge. Det har kun arvet kommunismens "skind," men det opviser stadig en ond sekts natur: arrogance, bedrag og selvished og at hengive sig til hensynsløs ødelæggelse. KKP har arvet den kommunistiske fornægtelse af himlens lov og dets forkastelse af den menneskelige natur er forblevet uændret.

I dag forsætter KKP med at styre Kina med de kampens metoder det har behersket gennem årene og brugt dets tæt sammenvævede organisationssystem sammenkoblet med styreformen "parti-besættelse," foruden ond propaganda der fungerer som en statsreligion. De seks træk ved kommunistpartiet der er beskrevet tidligere placerer dagens KKP sikkert indenfor definitionen af en "ond sekt;" Det gør ikke noget godt, kun ondt.

Efterhånden som denne onde kommunistiske sekt nærmer sig døden, fremskynder den takten i dens korrupsion og degenerering. Hvad der er mest bekymrende er at den stædigt gør hvad den kan for at drage den kinesiske nation med sig i en afgrund af korrupsion og degenerering.

Kineserne må hjælpe sig selv; de må tænke efter, og de må ryste KKP af sig.

*****

Noter:

[1] "Leoparden er død, men dens skind er ladet tilbage" er fra den gamle kinesiske bog om profetier *Blommehomstidigtet* af Shao Yong (1011-1077). Leoparden her sigter til den tidligere Sovjetunions geografiske territorium, som virkelig ligner en løbende tiger af form. Med den tidligere Sovjetunions sammenbrud opløstes det kommunistiske systems sjæl og lader kun dets "skind" (formen) tilbage, som Kinas Kommunistiske Parti har arvet.

[2] Folkerepublikken Kinas forfatning (officiel oversættelse til engelsk, 1999).

[3] "AB Korps" hændelsen sigter til "Anti-Bolshevik Korps" operationen i 1930, da Mao beordrede drabene på tusinder af partimedlemmer, rødmister og uskyldige borgere i Jiangxi provinsen i et forsøg på at befæste sin magt i de KKP kontrollerede områder.

[4] Fra Mao's "Rapport om en undersøgelse af bondebevægelsen i Hunan" (1927).

[5] Taishan er det første af fem berømte bjerge i Shandong provinsen i Kina. Det har været på FN's (UNESCO's) verdensarvsliste siden 1987.

[6] Jordfordelingsbevægelsen omhandler en mørk side ved Kinas økonomiske reformer. På lignende måde som under den industrielle revolution i England (1760-1850), er landbrugsjord i dagens Kina blevet overført til opbygning af forskellige økonomiske zoner på alle niveauer (grevskab, by, provins og stat). Som følge af denne overførsel har kinesiske bønder mistet deres jord. I byerne blev de der boede i ældre byer og bydele ofte tvunget til at flytte for at frigive plads til kommerciel udvikling med minimal kompensation til beboerne. Mere information fås hos: <http://www.uglychinese.org/enclosure.htm>.

[7] Lin Zhao, en Beijing Universitets student med journalistik som hovedfag, blev klassificeret som højrefraviger i 1957 for sin uafhængige tænkemåde og sin åbenmundede kritik af den kommunistiske bevægelse. Han blev anklaget for konspiration for at styrte folkets demokratiske diktatur og arresteret i 1960. I 1962 blev hun idømt 20 års fængsel. Hun blev dræbt af KKP den 29. april 1968 som kontra-revolutionær.

Zhang Zhixin var en kvindelig intellektuel som blev tortureret ihjel af KKP under den Store Kulturrevolution for at kritisere Mao's fiasko under det Store Spring Fremad og for have været åbenhjertig og fortalt sandheden. Fængselsbetjentene klædte hende nøgen mange gange, bagbandt hende med håndjern og smed hende i mandlige fængselsceller for at lade mandlige fanger

gruppevoldtage hende indtil hun blev vanvittig. Fængslet frygtede at hun ville råbe slagord for at protestere da hun blev henrettet, så de skår hendes strube åben før henrettelsen.

[8] "Februarrevolutionen" sigter til den russiske borgerlige revolution i februar 1917, som styrkede Czaren fra tronen.

[9] Oktoberrevolutionen, også kendt som Bolshevikrevolutionen, blev ledet af Lenin og fandt sted i oktober 1917. Revolutionen myrdede de revolutionære fra kapitalistklassen som havde styrtet Czaren og kvalte således den borgerlige russiske revolution.

[10] Både "Mari Hændelsen" og "12. april Massakren" sigter til Kuomintang's angreb på KKP. "Mari hændelsen" fandt sted den 21. maj 1927 i byen Changsha i Hunan provinsen. "12. april Massakren" fandt sted den 12. april 1927 i Shanghai. I begge tilfælde blev nogle KKP medlemmer og pro-KKP aktivister blev angrebet, arresteret eller dræbt.

[11] Liu Di, en politisk officer i den 20. røde hær som blev anklaget for at være medlem af "AB Korpset," ledede en revolte i Futian og anklagede Li Shaojiu for at være kontrarevolutionær. De overtog kontrollen med Futian by og frigav mere end 100 personer som arresteredes for at tilhøre "AB Korpset" og råbte slagordet "Ned med Mao Zedong."

[12] Peng Dehuai (1898-1974): Kinesisk kommunistgeneral og politisk leder. Peng var øverstkommanderende i Koreakrigen, næstformand i statsrådet, politbureauemedlem og forsvarsminister fra 1954-1959. Han blev fjernet fra sine officielle poster efter uenighed med Mao's venstrefløjstaktik ved KKP's Lushan plenarforsamling i 1959.

[13] Fra "Li Lisan: Den person for hvem der afholdtes fire mindehøjtideligheder."

[14] De fire principper er: den socialistiske vej, proletariats diktatur, KKP's lederskab og Marxismen-Leninismen og Mao Zedong tanken.

(Opdateret den 6. januar 2005)

中文 [klik her for at læse den originale artikel på Kinesisk](#)

Copyright 2000 - 2005 Epoch Times International

Link til denne artikel på engelsk: <http://en.epochtimes.com/news/4-12-26/25182.html>